

U prostranom holu Studija „M“, u Novom Sadu, u nedelju 18. novembra, u popodnevним časovima, održan je 24. Sajam lepih stvari na kome je uzelo učešće preko 50 izlagača. Hobisti, ljudi veštih ruku i novih ideja, pa i umetnici koji se zajedničkim imenom nazivaju kreativci izlagali su nakit, odevne predmete, kaiševe i novčanike, tašne, igračke, dekorativne elemente za kuću, prirodne kozmetičke proizvode i sapune, slike, plakate, oslikano staklo, venecijanske maske...Bilo je mnogo i šareno, a svako se trudio da bude originalan, na svoj način poseban.

Jedno vreme Sajam se održavao u prostorijama Rusinskog kulturnog centra, zatim u Klubu „Trema“ u zgradi SNP, da bi na kraju ostvarili izvrsnu saradnju sa Studijom „M“ koji u svakom pogledu ispunjava zahteve i potrebe kako izlagača tako i posetilaca.

Ideja za održavanje ove manifestacije potekla je od dve gracije: Biljane Dudaš i Ele Martinović, koje su pre više od dve godine uvidele potrebu za okupljanjem ljudi koji se bave raznim rukotvorinama i izradom unikatnih predmeta, kao i one same.

Jedna od „kreativki“, Biljana Dudaš bavi se izradom nakita, ručnim radovima, prevashodno šivenjem, i kroz svoje lično iskustvo došla je do saznanja o potrebi da je, pre svega mladima, ženama, potreban neki organizovani prostor, tipa sajamске manifestacije, na kojem će moći da izlože svoje radove, predstave svoja umeća, da rade i da taj svoj rad podele sa drugima.

-Ideja se rodila spontano i prerasla u manifestaciju koja se organizuje svakog meseca više od dve godine, a pred Novu godinu i dva puta mesečno. Svaki put imamo oko 50 izlagača. Bilo bi i više da imamo veći prostor, jer uvek bude više prijavljenih. Mi pravimo selekciju kojom pružamo šansu mladima, onima koji tek počinju, da se pokažu, predstave. Praktično im dajemo „vetar u leđa“. Novosađani uvek pozitivno reaguju na nas, ali još uvek nismo stigli do svih. Mnogi ne znaju za naš Sajam, nisu dovoljno upoznati sa dešavanjima, pa zato imamo manje posetilaca nego što realno ovaj događaj zavređuje, a ni sa mogućnostima, jer je sigurno da bi bilo i više novih izlagača - sa žaljenjem konstatuje Biljana Dudaš.

U razgovoru sa ove dve pragmatične mlade dame, Biljanom Dudaš i Elom Martinović, nametnule su se dve teme.

Prva se odnosi na kult ručnog rada, zanemarenog i potisnutog na mirgine savremenog života, mada se stvari menjaju, s obzirom da je sve više žena koje se okupljaju u udruženja i čuvaju i neguju tradiciju, kako na selu tako i u gradu, a narodno stvaralaštvo sve više nalazi pristalica među mladima. Nekada se srpska kuća cenila po bogatstvu i prisutnosti veza, heklera, tkanja, a devojka po veštini i umeću ručnog rada. Raniji su ručni radovi bili sastavni deo života svake žene. Došle su zatim godine kada nam je industrijsko, serijsko, bilo pristupačnije i lakše za

održavanje. U zemljama razvijene zapadne Evrope, krojačke radionice su izuzetno cenjene i sve što je „handmade“ plaća se suvim zlatom.

Činjenica je i da u Srbiji ogroman broj ljudi traži posao (čitaj: čeka). Na Sajmu su svoje mesto našli ljudi koji rade iz hobija, neki iz razonode, neki da se opuste, a neki su našli u ovome i vid zarade. Niko ne mora da bude nezaposlen.

Iznenaduje raznolikost ljudi koji izlažu svoj rad na ovom Sajmu: to su mlade žene, penzioneri, udruženja, muškarci. U ulozi izlagača pojavljuju se ljudi najrazličitijih profesija. Tu je braćni par penzionera koji izuzetno kvalitetno izrađuje nakit, ima nekoliko žena koje su ostale bez posla... Sajam predstavlja skup ljudi koji predstavljaju svoje radove, a svi su se našli ovde sa istom idejom.

Ali, utisak je da je puno mladog sveta. Objašnjenje leži u tome da mlade ljude najviše interesuju ručni radovi, oni koji rade stvaraju nešto novo, drugačije a oni koji kupuju žele da imaju nešto što niko drugi nemaju, zato što je većina radova unukatna.

-Ručni rad je u velikoj količini prisutan u životu mladih: oni koji imaju veštinu, kreativnu žicu, oni se nalaze na mestu izlagača, a oni koji je nemaju, oni dolaze i u ulozi su kupaca, potrošača i konzumenata ovih unikatnih stvari. Kod starijih prevladava mišljenje da oni mnogo toga znaju da rade, ali na kraju ne urade - našalila se Biljana Dudaš i dodala: - Na našem Malom sajmu se ne mogu pojaviti svi iz razloga što smo prostorno ograničeni ali i zbog toga što je najvažnije da su kod nas svi eksponati ručni rad i da preprodavcima ovde nije mesto..

A u budućnosti, Mali sajam lepih stvari treba da bude promenadnog karaktera, jedna lepa potreba svakog Novosađanina da nedeljno popodne došeta do centra i da pogleda šta ima zanimljivo i sigurni smo da će svako naći po neku sitnicu koja mu je baš, baš neophodna, jer krajnji cilj ovog okupljanja i jeste da svi, i posetioци i izlagači, odu zadovoljni sa ovog sajma.

[Više fotografija možete da vidite o v d e.](#)